

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА
ФАКУЛЬТЕТ ФІЛОЛОГІЇ І ЖУРНАЛІСТИКИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Богдан БУЯК

26 травня 2026 р.

**ПРОГРАМА
ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ С7 ЖУРНАЛІСТИКИ
при вступі на навчання для здобуття ступеня «Доктор філософії»**

ТЕРНОПІЛЬ – 2026

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма додаткового вступного випробування розроблена для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня «доктор філософії». Вона складається з пояснювальної записки, орієнтовного переліку питань, критеріїв оцінювання та списку рекомендованої літератури.

Додаткове вступне випробування – це професійно зорієнтоване випробування абітурієнта, що має на меті перевірити рівень сформованих знань і навичок майбутнього науковця, які засвідчують його готовність опановувати журналістський фах і здатність виконувати наукові завдання та виявляти креативний потенціал, а також інші важливі професійні якості. Завдання спрямовані на визначення у вступників рівня знань матеріалу, наукової термінології, сучасних теорій та методів журналістської діяльності; здатності і готовності застосовувати теоретичні знання на практиці, які абітурієнт вивчав, здобуваючи ОКР «магістр» з інших галузей знань.

У межах кожної теми абітурієнт повинен знати, а, отже, визначати поняття і основні категорії, наводити приклади, пояснювати, обґрунтовувати, визначати, порівнювати, застосовувати знання, робити висновки тощо, застосовувати теоретичні знання в практичній діяльності; проілюструвати наявність умінь налагоджувати гармонійні стосунки із співбесідниками на основі поваги до людини як найвищої цінності, розумові здібності та якості особистості (пізнавального інтересу, спостережливості, уяви, уваги, пам'яті), прагнення до самоосвіти, самовдосконалення, самооцінки та самореалізації у різних видах діяльності, наявність наукового світогляду, сформованість емоційно-ціннісного ставлення до себе, до інших людей, до загальнолюдських духовних цінностей.

Вступне додаткове випробування проводиться усно. Абітурієнт обирає один із запропонованих екзаменаційних білетів, у якому передбачено два питання. Відповіді на питання абітурієнти дають в усній формі. Під час вступного випробування абітурієнтові можуть бути поставлені питання, які мають за мету розкрити його загальний інтелектуальний розвиток (у рамках програми попередньої підготовки).

Абітурієнту може бути запропоновано розповісти про власне бачення стану і перспектив сучасної журналістики, відповісти на запитання, чому саме він обирає для себе цей науковий напрямок.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ

1. Аналітична журналістика та її місце в сучасних друкованих та інтернет медіа. Особистісний чинник у сучасній українській аналітиці.
2. Позиція журналіста. Професіоналізм і політична доцільність. Професіоналізм і почуття самозбереження. Професіоналізм і комфорт.
3. Способи юридичного захисту журналіста.
4. Взаємопроникнення інформаційних та аналітичних жанрів. Прийоми і методи. Необхідність та професійні обмеження.
5. Аналітичний звіт. Особливості жанру. Створення тексту в жанрі аналітичного звіту.
6. Рецензія. Жанрові ознаки. Структурні елементи і типологічні групи рецензій. Засоби вираження оцінки. Необхідні умови написання рецензії.

7. Аналітична кореспонденція. Специфіка жанру. Правила роботи над аналітичною кореспонденцією.
8. Коментар як метод і як жанр. Жанрові ознаки. Структура коментаря. Коментар як жанр журналістики.
9. Огляд. Своєрідність предмета, цілей, методів огляду. Особливості роботи над цим жанром. Огляд як жанр журналістики.
10. Група специфічних соціологічних жанрів: соціологічне резюме, моніторинг, рейтинг. Особливості роботи над жанрами, в основі яких лежить соціологічне дослідження.
11. Жанрова своєрідність статті. Види статей. Особливості аргументації в полемічній статті. Правила створення тексту статті. Стаття як жанр журналістики.
12. Предмет, цілі, методи «розслідувальної журналістики». Види журналістських розслідувань та правила роботи.
13. Лист. Характерні ознаки жанру. Види листів. Сповідь. Жанрові особливості. Феномен публічного одкровення. Роль журналіста в підготовці до друку матеріалів у жанрі листа і сповіді.
14. Прогноз і версія. Специфіка жанрів. Методи прогнозування. Метод «домислу» в жанрі версії.
15. Специфіка репортерської професії: основні складові та критерії. Творчовиробничі аспекти сучасної репортерської діяльності.
16. Репортер і редакційна політика. Етапи виконання редакційного завдання.
17. Збір інформації та стандарти поведінки репортера в екстремальних умовах. Безпека життєдіяльності репортера.
18. Робота з інформаційними джерелами. Власні інформаційні джерела репортера. Інтернет як джерело інформації.
19. Функції інформаційних агентств. Історія їх виникнення.
20. Особливості роботи журналіста інформаційного агентства (вміння працювати у жорсткому темпі, швидко і логічно мислити, добувати інформацію у складних умовах, оперативність, об'єктивність, інформаційна насиченість).
21. Жанрове призначення та особливості замітки. Жанрові особливості замітки.
22. Поняття про звіт як інформаційне повідомлення про роботу та перебіг заходу. Призначення та жанрові особливості звіту.
23. Визначення поняття «інтерв'ю» та історія його виникнення. Особливості функціонування інтерв'ю у сучасних ЗМІ.
24. Інтерв'ю як метод одержання інформації та його форми (інформаційне інтерв'ю, оперативне, бліц-опитування, інтерв'ю-розслідування, інтерв'ю-портрет, креативне інтерв'ю (бесіда, діалог). Класифікація інтерв'ю.
25. Репортаж як «королівський» жанр журналістики.
26. Перспективні напрямки розвитку радіомовлення.
27. Радіо і суспільство, радіожурналіст і слухач.
28. Новітні технології радіомовлення.
29. Поняття «телебачення», «телевізійна журналістика». Телебачення в системі медіа.
30. Тенденції розвитку українського телебачення. Телебачення як вид мистецтва.

31. Спільні та відмінні риси телебачення з театром. Спільні та відмінні риси телебачення з кінематографом.
32. Сучасний стан українського телебачення. Перспективи розвитку українського телебачення.
33. Специфічні особливості сучасного телебачення. Виразальні засоби сучасного телебачення.
34. Колективний і синтетичний характер творчості на телебаченні.
35. Творчі і технічні професії на телебаченні.
36. Роль особистості на телебаченні. Поняття телевізійного образу. Шляхи створення образів на телебаченні.
37. Етичні принципи в тележурналістиці.
38. Художньо-публіцистичні жанри в сучасному медіапросторі України.
39. Сучасна українська есеїстика та найвідоміші її представники. Жанрові ознаки.
40. Жанр відкритого листа як можливості вираження авторського начала.
41. Щоденник як різновид есеїстично-філософської публіцистики.
42. Нарис. Визначення жанру. Історія жанру. Композиція нарису. Художні та публіцистичні прийоми.
43. Сатиричні художньо-публіцистичні жанри. Мовностилістичні особливості сатиричних художньо-публіцистичних жанрів. Класифікація сатиричних жанрів.
44. Жанрові ознаки фейлетону. Різновиди фейлетону: адресний, документальний та узагальнювальний.
45. Памфлет. Жанрові ознаки. Історія жанру. Сюжетність у памфлеті та авторська позиція.
46. Функція соціальної критики у памфлеті та образність. Сарказм та іронія. Відкрите (пряме) та завуальоване (непряме) викриття у памфлеті.

СТРУКТУРА І ЗМІСТ ВСТУПНОГО ДОДАТКОВОГО ВИПРОБУВАННЯ, ФОРМА ПРОВЕДЕННЯ

Вступне додаткове випробування відбувається в усній формі на основі білетів встановленого зразка. Білет складається з двох питань. Час на підготовку – 60 хв.

Структура оцінки за відповідь абітурієнтів на вступному додатковому випробуванні

Номер питання	Кількість балів
1 питання	100
2 питання	100

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінка за 200-бальною шкалою	Критерії
160-200 (зараховано)	Виставляється тоді, коли абітурієнт показує, що він на належному рівні засвоїв програмний матеріал, грамотно й по суті його викладає, застосовує його на практиці; самостійно виправляє допущені помилки, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу; уміє співставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію, у відповідях на питання допускає неprincipові помилки, які сам здатен виправити, вміє застосовувати вивчений матеріал для рішення стандартних завдань, наводити окремі власні приклади на підтвердження певних тверджень.
159 -100	Виставляється абітурієнту, якщо він володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що у сукупності становлять менш 2/3 обсягу програмного матеріалу, визначення основних наукових понять дає формально, без розуміння змісту, викладає їх уривчастими реченнями, виявляє здатність викласти думку лише на елементарному рівні; відтворює лише незначну частину матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення.

ЛІТЕРАТУРА:

Основна

1. Холод О. Теорія і практика журналістики крізь призму теорій Семона-Рубакіна й Гумбольдта-Потебні. *Вісн. Львів. ун-ту. Серія: Журналістика*. 2017. Вип. 42. С. 191–197.
2. Безсмертний В. Українська журналістика та її воєнний сегмент учора, сьогодні, завтра. Київ : Ліра-К, 2020. 200 с.
3. Білий О. Проблеми інформаційного суспільства України у дзеркалі української журналістики. К., 2006.
4. Будівська Г. Й. Функції журналістики в нормативних теоріях медіа та інтерпретаціях медіапрофесіоналів. *Обрії друкарства*. 2018. № 1. С. 40–48.
5. Вайшенберг З. Новинна журналістика: Навч. Посіб. К.: Академія Української преси, 2004. 262 с.
6. Гриценко О., Кривошея Г., Шкляр В. Аналітика, експертиза, прогнозування: Монографія . К. : Наша культура і наука, 2003. 614 с.

7. Джеймс, Лалл. Мас-медіа, комунікація, культура. Глобальний підхід. К. : Вид-во „К.І.С”, 2002. 264 с.
8. Житарюк М. Г. Соціокультурна модель журналістики : традиції і новаторство : монографія. Львів : Простір-М, 2008. 416 с.
9. Загнітко А. П. Основи дискурсології. Донецьк : ДонНУ, 2008. 194 с.
10. Засоби масової інформації зарубіжних країн : ретроспективний бібліографічний посібник. К. : ВПЦ «Київський університет», 2004. 253 с.
11. Засоби масової інформації: професійні стандарти, етика та законодавчі норми: наук. видання. К. : Нічлава, 2006. 100 с.
12. Засоби масової комунікації: формування інформаційного суспільства : монографія. К. : КиМУ, 2010. 320 с.
13. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості. Львів : ПАІС, 2004. 268 с.
14. Іванов В. Основні теорії масової комунікації і журналістики : навчальний посібник / за ред. В. В. Різуна. К.: Центр Вільної Преси, 2010. 258 с.
15. Квіт С. Масові комунікації: Підручник К. : Вид. Дім „Києво-Могилянська академія”, 2008. 208 с.
16. Корнев М. Н., Фомічова В. М. Психологія масової поведінки. К., 2000.
17. Кость С. Журналістика і творчість : монографія. Кер. автор. Колективу С. Кость; за ред. С. Костя. Львів: ЛНУ імені Івана Франка. 2023. 562 с.
18. Куляс І. Ефективне виробництво теленовін: стандарти інформаційного мовлення. Професійна етика журналіста–інформаційника : практ. посіб. для журналістів. К. : Інтерньюз Україна, 2006. 120 с.
19. Маєр К. Журналістика: підручник; пер. з нім. В. Климченка, В. Олійника / за заг. ред. В. Іванова. К. : Академія української преси, Центр вільної преси, 2022. 300 с.
20. Медіадискурс війни: український та закордонний досвід : монографія / [Мар'ян Житарюк, Тарас Балда, Тарас Лильо та ін.] ; наук. ред., упорядк., вступ, висновки проф. М. Житарюк. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2025. 296 с.
21. Медіа–право : для студ. ф–тів/від–нь журналістики. К. : Київ. типографія, 2007. 280 с.
22. Михайлин І. Л. Журналістська освіта і наука : підручник Суми : Університетська книга, 2020. 336 с.
23. Михайлин І. Л. Основи журналістики : підруч. 5-те вид. перероб. та доп. К.. Центр учбової літератури, 2019. 496 с.
24. Москаленко А.З. Теорія журналістики : навч. посіб. К. : Екс об, 2002. 336 с.
25. Павлюк Л. Знак, символ, міф у масовій комунікації. Львів : ПАІС, 2006.
26. Пашніна О. Відповідальність журналіста під час висвітлення військових конфліктів (на прикладі інформування про війну в Іраку телемережею CNN). *Теле- та радіожурналістика : зб. наук. пр.* Львів : Вид. центр Львів. нац. ун-ту ім. І. Франка, 2010. Вип.9. Ч. 1. С. 232-236.
27. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння. Серія : Медіакритика Львів : ПАІС, 2004. 312 с.

- 28.Право і мас-медіа: судові позови до ЗМІ та журналістів : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 11 лип. 2006 р. К., 2007. 176 с.
- 29.Пристапенко Т. О. Теорія журналістики: етичні та правові засади діяльності засобів масової інформації : навч. посіб. Київ : Знання 2011. 351 с..
- 30.Путівник ретельного журналіста. К. : Ін-т журналістики КНУ ім. Т. Шевченка, 2007. – 176 с.
- 31.Різун В. В. Маси. К. : ВПЦ „Київський університет”, 2003. 118 с.
- 32.Різун В. В. Теорія масової комунікації : Режим доступу до ресурсу : // <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=book.index&book=1>
- 33.Різун В. В., Скотникова Т. В. Методи наукових досліджень у журналістикознавстві. К. : Преса України, 2008.
- 34.Романюк Оксана. Про папараці і справжніх репортерів// <http://www.mediaosvita.com.ua/material/1325>
- 35.Стівенс М. Виробництво новин: телебачення, радіо, Інтернет. К. : Києво-Могилян. акад., 2008. 407 с.
- 36.Телебачення спецоперацій. Маніпулятивні технології в інформаційно-аналітичних програмах українського телебачення : моніторинг, методи визначення та засоби протидії : рекомендації щодо принципів відкритої редакційної політики телеканалів. К. : Телекритика, 2003. 266 с.
- 37.Телекритика [Електронний ресурс] : Web-сайт. – Електрон. дані та прогр. – Режим доступу : <http://www.telekritika.ua>
- 38.Толкачова Н. Звичаєве право : Навчальний посібник. К. : ВПЦ „Київський університет”, 2006. 367 с.
- 39.Українське журналістикознавство. Дисертаційні дослідження, 1982-2000 рр. : бібліограф. покажчик / Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т журналістики; Укладач Б. І. Черняков. К., 2000. 63 с.
- 40.Халер М. Пошук і збір інформації : навч. посіб. К. : АУП : Центр Вільної Преси, 2006. 308 с.
- 41.Холод О.М. Соціальні комунікації: соціо- і психолінгвістичний аналіз: навч. посіб. Львів : ПАІС, 2011. 288 с.
- 42.Чічановський А. А. Новина в журналістиці. К. : Грамота, 2003.
- 43.Шаповал Ю. Г. Мистецтво журналізму : монографія. Львів : Б. в., 2007. 320 с.

Допоміжна

1. Владимиров В. М. Вступ до журналістики : навч. посіб. К. : НАУ, 2015. 284 с.
2. Грицай І. О.,Примаков К. Ю. Адміністративно-правові основи регулювання у сфері масової інформації в Україні: монографія. Київ : Хай-Тек Прес, 2018. 256 с.
3. Квіт С. Масові комунікації. Друге видання, виправлене і доповнене. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2018. 352 с.
4. Недопитанський М. І., Карась М. А., Ільченко В. І. Уроки з журналістської практики. Практичний посібник. К.: Україна молода, 2010. 120 с.
5. Партико З. В. Теорія масової інформації та комунікації : підручник / 2-ге вид., перероб. і доп. Київ : Видавництво Ліра-К, 2026. 454 с.

6. Шевченко В. Е Мультимедійний контент: навчальний посібник Київ : ВПЦ «Київський університет», 2017. 239 с.
7. Harcup T. Journalism: Principles and Practice. London: Sage, 2021. 328 p.
8. Kovach B., Rosenstiel T. The Elements of Journalism. New York: Crown Publishing, 2021. 346 p.
9. McQuail D., Deuze M. McQuail's Media & Mass Communication Theory (seventh edition). London: SAGE. 2020. 672 p.

Інформаційні ресурси

1. <http://www.nbuv.gov.ua> – Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського.
2. <http://www.lib.rada.gov.ua> – Національна парламентська бібліотека України.
3. <http://www.jorn.univ.gov.kiev.ua> – Інститут журналістики Київського національного університету ім. Т. Шевченка.
4. <http://www.lib.com.ua> – Електронна бібліотека України.
5. <http://www.lib.org.ua> – Українська бібліотека.
6. <http://www.ukrlibworld.kiev.ua> – Бібліотечний світ України.